

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/233/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615206719
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5615206719.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31335004 proti žalovaným : 1.) E. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Ľ. XX, a 2.) N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. N. XX, o zaplatenie 8.153,79 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.879,70 eur, úroky z úveru 6,59% ročne zo sumy 6.879,70 eur od 10.3.2015 do 23.3.2015, úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 6.879,70 eur od 24.3.2015 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 100 eur splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,74%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu na tunajší súd 30.7.2015 žalobca uplatnil voči žalovaným v 1. a 2. rade pohľadávku vo výške 8.153,79 eur spolu so 6,59 % ročným úrokom zo sumy 7.623,31 eur od 10.3.2015 do zaplatenia a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.153,79 eur od 10.3.2015 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX bola so žalovanými v 1. a 2. rade uzatvorená zmluva o medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 5.5.2011 (ďalej len "zmluva".) V súlade so zmluvou poskytol žalobca žalovaným v 1. a 2. rade medziúver vo výške 9.700 eur, pričom žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 3,59 % ročne, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 32,90 eur počas prvých 12 mesiacov. Po uplynutí 12 mesiacov sa zaviazali platiť úroky medziúveru 6,59 % ročne, pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 53,27 eur, a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 55,29 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať stavebný spotrebiteľský úver (vrátane úrokov vo výške 4,7 % ročne) pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 108,56 eur. Žalovaní v 1. a 2. rade porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Preto žalobca listom z 16. 2.2015, vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok a upozornil ich, že v prípade, ak tieto splátky nebudú doplatené, bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca 9.3.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 9.3.2015, bola celková výška dlžnej sumy 8.153,79 eur a pozostávala z istiny 7.623,31 eur a nezaplatených úrokov z úveru za úver a nezaplatených poplatkov vo výške 530,48 eur.

3. Na preukázanie týchto skutkových tvrdení žalobca označil a predložil ako dôkazy: zmluvu o medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 5.5.2011, výpis z účtu odstúpeného medziúveru, amortizačnú tabuľku pre medziúver a stavebný úver, všeobecné podmienky pre zmluvy o stavebnom sporení žalobcu, upozornenie (žalobcu) na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo 16.2.2015 (vrátane doručenky), oznámenie (žalobcu) o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 9.3.2015 (vrátane doručenky), a výpis z obchodného registra na žalobcu.

4. Žalobca a žalovaný v 2. rade sa neustanovili na pojednávanie, ktoré bol nariadené na 15.12.2015. Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku na tomto pojednávaní prejednal vec aj v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v 2. rade, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

5. Žalovaná v 1. rade na tomto pojednávaní uviedla, že úver, ktorý je predmetom tohto konania, bol poskytnutý počas trvania jej manželstva so žalovaným v 2. rade, ktoré však bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k.: 5P/12/2014 - 252 z 3.7. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.9.2014. Doteraz so žalovaným v 2. rade neuzavreli dohodu o vyporiadaní BSM. Úver bol splácaný do rozvodu manželstva a po rozvode manželstva žalovaný v 2. rade úver odmietol splácať z dôvodu, že si to má vysporiadať žalovaná v 1. rade. Žalovaná v 1. rade však uviedla, že ona vôbec nevie, či peniaze boli vyplatené, komu boli vyplatené a na aký účel boli použité. Za trvania manželstva bol kúpený rodinný dom v C. Č.. XXX, pričom žalovaná v 1. rade len predpokladala, že finančné prostriedky z tohto úveru použil žalovaný v 2. rade na prerábanie domu. Za trvania manželstva však žalovaný v 2. rade dom previedol do svojej firmy - žalovaný v 2. rade má totiž päť s.r.o. - čiek, kde je on jediným konateľom. Poukázala na to, že po rozvode manželstva zostala s deťmi, ktoré pochádzajú z manželstva (S. A., nar. XX. XX. XXXX a F. A., nar. XX. XX. XXXX) "bez strechy nad hlavou a bez peňazí". Nakoľko bola bez práce, odišla bývať k svojim rodičom, ktorí jej, aj deťom, poskytli bývanie. Žalovaná v 1. rade potvrdila, že podpísala zmluvu, na základe ktorej žalobca uplatnil nárok v tomto konaní. Ako dlžníčka bola uvedená ona z toho dôvodu, že manžel jej povedal, že on má v stavebnej sporiteľni ďalší úver 15.000 eur a nemôže si na seba zobrať dva úvery. Úver by bola ochotná splácať až po tom ako dôjde k vyporiadaniu BSM. Poukázala na to, že má minimálnu mzdu, nemá žiaden majetok a teda nemá finančné prostriedky, ktoré by jej umožňovali úver vôbec splácať.

6. Na tomto pojednávaní tunajší súd vyhlásil rozsudok, ktorým v prvom výroku zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.879,70 eur, úroky z úveru 6,59 % ročne zo sumy 6.879,70 eur od 10.3.2015 do 23.3.2015, úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.879,70 eur od 24.3.2015 do zaplatenia a trovy konania 332,52 eur, všetko v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. V druhom výroku žalobu vo zvyšnej časti (teda konkrétne pre uplatnený poplatok za vedenie účtu medziúveru vo výške 25 eur, poplatok za spracovanie stavebného úveru/mediúveru vo výške 130 eur, a pre sumu 132 eur predstavujúcu poplatky za vedenie účtu medziúveru, poplatky za upomienky, poplatky za predžalobnú upomienku a za individuálne riešenie omeškania splátok, pre uplatnené úroky z omeškania z uplatnených zmluvných úrokov a pre uplatnené zmluvné úroky po zosplatení úveru) zamietol.

7. Predmetný rozsudok bol po odvolaní žalovaným v 2. rade (výlučne) z procesných dôvodov (odňatie možnosti žalovaného v 2. rade konať pred súdom vo vzťahu k pojednávaniu konanému 15.12.2015) v jeho prvom výroku odvolacím súdom zrušený a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Odvolanie žalovaného, čo do výroku, ktorým tunajší súd žalobu vo zvyšku zamietol, však odvolací súd (uznesením č.k.: 8Co/128/2016 - 49 z 31.8.2016) odmietol, čím tento druhý výrok nadobudol právoplatnosť (3.2.2016.)

8. Vzhľadom na právoplatnosť druhého výroku uvedeného rozsudku tak došlo k novému určeniu predmetu tohto konania. Tunajší súd v ďalšom konaní preto už nemohol posudzovať otázku zákonnosti uplatnených nárokov, pre ktoré bola žaloba sčasti zamietnutá, a predmetom jeho posudzovania tak mohla byť iba zvyšná časť žalobou uplatneného nároku.

9. Súd následne vyzval podľa § 167 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ako nového procesného kódexu, ktorý medzitým nadobudol účinnosť) oboch žalovaných na vyjadrenie k žalobe v súdom určenej lehote.

10. Na uvedenú výzvu reagovala písomným podaním doručeným na tunajší súd 6.12.2016 žalovaná v 1. rade, v ktorom podaní uviedla, že žalobou uplatnený nárok neuznáva, nakoľko nesúhlasí s priznaním žalobou uplatnených nárokov na poplatok za vedenie účtu medziúveru vo výške 25 eur, poplatok za spracovanie stavebného úveru/mediúveru vo výške 130 eur, a pre sumu 132 eur predstavujúcu poplatky za vedenie účtu medziúveru, poplatky za upomienky, poplatky za predžalobnú upomienku a za individuálne riešenie omeškania splátok, ako aj s uplatneným úrokom z omeškania z uplatnených zmluvných úrokov a s uplatnenými zmluvnými úrokmi po zosplatnení úveru. Takisto požadovala nepriznať úroky z omeškania za dobu do zosplatnenia úveru a odpočítať z dlžnej sumy všetky splátky, ktoré už boli zaplatené po podaní žaloby. Na záver svojho podania žalovaná v 1. rade poukázala na to, že predmetný dlh vznikol za trvania manželstva so žalovaným v 2. rade, pričom tento dlh doposiaľ nebol predmetom vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Úver bol splácaný do rozvodu manželstva, a po rozvode žalovaný v 2. Rade prestal úver splácať, z dôvodu, že si ho má vysporiadať sama. Ona však vzhľadom na svoj príjem tento úver splácať nezvládane, pričom ani vlastne nevie či úver bol vyplatený, komu a na aký účel, predpokladá však, že peniaze z úveru boli použité na ich rodinný dom.

11. Na uvedenú výzvu žalovaný v 2. rade nereagoval. Dňa 19.4.2017 však bolo na tunajší súd doručené elektronické podanie žalovaného v 2. rade v neautorizovanej podobe podľa osobitného predpisu, ktoré malo byť reakciou žalovaného v 2. rade na vyjadrenie žalovanej v 1. rade, avšak keďže ako podanie vo veci samej, ktoré nebolo v listinnej podobe alebo v autorizovanej elektronickej podobe podľa osobitného predpisu doplnené, podľa § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd na neho neprihliadal.

12. Na repliku žalobcu k vyjadreniu žalovanej v 1. rade a súčasne reakciu žalobcu na výzvu tunajšieho súdu na špecifikáciu skutkových tvrdení doručenú na tunajší súd 6.12.2016, ktorá odpoveď žalobcu bola na tunajší súd doručená v neautorizovanej elektronickej podobe podľa osobitného predpisu 12.4.2017, tunajší súd ako na podanie vo veci samej, ktoré nebolo v listinnej podobe alebo v autorizovanej elektronickej podobe podľa osobitného predpisu doplnené, podľa § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku neprihliadal.

13. Na ďalšom pojednávaní konanom na tunajšom súde 7. júla 2017 sa žalobca neustanovil, pričom svoju účasť ospravedlnil a vyjadril súhlas s konaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Prítomná žalovaná v 1. rade v rámci vyjadrenia k vykonanému dokazovaniu a právnej stránke veci len vyhlásila, že by chcela požiadať o možnosť splatenia predmetnej sumy v splátkach. Žalovaný v 2. rade v rámci vyjadrenia k vykonanému dokazovaniu a právnej stránke veci výslovne vyhlásil, že uznáva uplatnenú dlžnú sumu, ktorá zostala po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom konania, a požiadal o povolenie splátok po 100 eur mesačne, pričom argumentoval svojou majetkovou situáciou, a v tejto súvislosti poukázal aj na ďalšie konania (vrátane jedného, kde je žalobcom aj S. K. K., a.s.), kde im boli povolené splátky dlžnej sumy. Súčasne výslovne uviedol, že súhlasí s právnym názorom vyjadreným v prvom výrokom rozsudku, ktorý predtým napadol odvolaním. Na záver dodal, že si je vedomý, že pokiaľ ide o ich pôvodné námietky týkajúce sa otázky, kto z nich má zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi, toto nemusí žalobcu zaujímať, a že obidvaja sú voči nemu zaviazaní spoločne a nerozdielne.

14. Listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a vykonanými na pojednávaní bolo preukázané, že zmluvu uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovanou v 1. rade ako dlžníčkou a žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom. Predmetom zmluvy bol stavebný/spotrebiteľský úver na dobu určitú a cieľová suma zmluvy o stavebnom sporení bola 9.700 eur. Celková čiastka medziúveru/stavebného spotrebiteľského úveru, ktorú mali dlžníci zaplatiť bola vyčíslená na 14.479,02 eur, výška mesačného vkladu stavebného sporenia 55,29 eur, výška úrokovej sadzby vkladov 2 % ročne, a úroková sadzba úrokov z omeškania z omeškaných vkladov 5 % ročne. Dojednaných bolo 67 splátok pri úrokovej sadzbe medziúveru fixnej pre 1. rok 3,59 %, pre 2. - 5. rok 6,59 %, ročná percentuálna miera nákladov medziúveru 7,23 %, priemerná hodnota RPMN 20,35 %, a dojednaný bol tiež poplatok pre 1. rok za prijatie do poistenia 32,90 eur. Iné poplatky individuálne dojednané neboli, s tým, že zmluva obsahuje klauzulu z ktorej vyplýva, že výška poplatkov za spracovanie úveru, výška poplatkov za vedenie účtu stavebného sporenia/stavebného úveru, výška poplatkov za vedenie účtu medziúveru, poplatky pri neplnení povinnosti podľa tejto zmluvy a ostatné poplatky za služby a úkony, ktoré je dlžník povinný hradiť podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov v súlade s ustanovením čl. VIII bod 1 a 2 tejto zmluvy a čl. XXIII bod 5 VPSS. Listom z 16.2.2015, ktorý bol doručený žalovanej v 1. rade 20.2.2015 a žalovanému v 2. rade 7.3.2015 im žalobca oznámil, že 28.2.2015 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, pričom na stavebnom sporení sa jednalo o

sumu 509,70 eur a žalovaní boli pritom upozorení na uhradenie dlžných splátok do 28.2.2015. Dňa 9.3.2015 žalobca oznámil žalovaným v 1. a 2. rade, že ku 9.3.2015 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, pričom k tomuto dátumu vyčíslil dlh na 8.153,79 eur. Uvedené oznámenie bolo doručené žalovanej v 1. rade 13.3.2015 a žalovanému v 2. rade 14.3.2015. Z obsahu tohto oznámenia a sumy 509,70 eur uvedenej v upozornení na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vyplýva, že odporcovia boli v omeškani s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

15. Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 29.4.2011 (ku dňu uzavretia zmluvy, ďalej len "Obč. zák.") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "Obchod. zák."), touto časťou sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

18. Podľa § 497 Obchod. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

20. Zmluvu uzavrel žalobca v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti so žalovanými ako fyzickými osobami, ktoré nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, takže sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú. Právne vzťahy účastníkov v tomto konaní sa preto musia posudzovať primárne podľa zákona o ochrane spotrebiteľov a v prípade, ak tento zákon neupravuje niektorú otázku, nastupuje právna úprava spotrebiteľského práva v širšom zmysle slova podľa Občianskeho zákonníka. V zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchod. zák. sa síce jedná o tzv. absolútny obchod, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchod. zák. je možné použiť iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia ako úprava Občianskeho zákonníka.

21. Z výpisu z účtu odstúpeného medziúveru vyplýva, že suma 8.153,79 eur pozostáva z dlžnej istiny k 9.3.2015 vo výške 7.623,31 eur a nezaplateného poplatku a úrokov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 530,48 eur. Z tohto výpisu však vyplýva, že navrhovateľ na ťarchu účtu zaúčtoval 5.5.2011 poplatok za vedenie účtu MÚ 25 eur a 11.5.2011 poplatok za spracovanie SÚ/MÚ 130 eur, hoci takéto poplatky neboli individuálne zmluvne dojednané. V zmluve boli individuálne dojednané iba poplatky za prijatie do poistenia pre 1. rok vo výške 32,90 eur, a pokiaľ žalobca odkazoval v zmluve na vlastné všeobecné obchodné podmienky prípadne sadzobník, jedná sa o ustanovenia, obsah ktorých žalovaní ako spotrebiteľia nemohli ovplyvniť, a potom s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Obč. zák., žalobcovi nepatria nielen vyššie označené poplatky 130 eur a 25 eur (spolu 155 eur), ale ani náhrada ďalších zaúčtovaných poplatkov spolu vo výške 132 eur (jedná sa o poplatky za vedenie účtu MÚ, poplatky za upomienky, poplatky za predžalobnú upomienku a za individuálne riešenie omeškania splátok.) Tieto sumy poplatkov však už vzhľadom na právoplatnosť druhého výroku rozsudku z 15.12.2015 aj tak neboli predmetom ďalšieho konania. Žalobca teda reálne poskytol odporcom finančné prostriedky vo výške 9.570 eur. Podľa výpisu z účtu odstúpeného medziúveru boli za celú dobu zaúčtované splátky ("vklad")

vo výške 2.662,05 eur a na ľarchu účtu boli započítané úroky z úveru 2.145,32 eur a dohodnuté poistenie 34,92 eur. Súd však zohľadnil, že v tomto výpise boli započítané na ľarchu účtu aj nedohodnuté poplatky vo výške 132 eur, takže dlh odporcov by predstavoval sumu 8.956,39 eur. Žalobca 9.3.2015 započítal zo sporenia sumu 2.076,69 na čiastočné vyrovnanie medziúveru, čím vznikol dlh 6.879,70 eur, a v tejto časti preto súd žalobe vyhovel. V časti, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania vyššej sumy, návrh dôvodný nebol, a preto vo zvyšku súd návrh zamietol.

22. Podľa § 503 ods. 1 prvá veta Obchod. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

23. Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

24. V zmysle tejto právnej úpravy je potrebné odlišovať zmluvné úroky od úrokov z omeškania, na ktoré vzniká veriteľovi právo zo zákona. Oneskoreným zaplatením úrokov z úveru však nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania (R 70/1995.) Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo pohľadávky, t. j. úroky z omeškania pre prípade omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky (Rc 5/2006.) Z toho dôvodu potom navrhovateľovi patria do zosplatnenia úveru úroky z úveru a po zosplatnení už navrhovateľovi patria iba úroky z omeškania. Tieto sumy však už vzhľadom na právoplatnosť druhého výroku rozsudku z 15.12.2015 aj tak neboli predmetom ďalšieho konania.

25. Podľa § 517 ods. 1, prvej vety Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom k 31.1.2013 (záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba G. L. C. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti upozornením z 16.2.2015, ktoré bolo žalovanému v 2. rade doručené 7.3.2015. Vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zák. lehota na plnenie uplynula 23.3.2015 (15. deň pripadol na 22.3.2015, čo však bola nedeľa, a preto podľa § 122 ods. 3 Obč. zák. posledným dňom lehoty bol pondelok 23.3.2015.) Súd preto priznal žalobcom uplatnené úroky z úveru od 10.3.2015 vo výške 6,59 % ročne do 23.3.2015. Od 24.3.2015 už žalovaní sú povinní platiť žalobcovi iba úroky z omeškania, ktoré žalobca požadoval vo výške 5 % ročne. Nakoľko žalobcom uplatnená výška úrokov z omeškania je nižšia ako zákonom stanovená, súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v uplatnenej výške 5 % ročne (rešpektujúc rozsah žalobného návrhu žalobcu), ale len zo sumy 6.879,70 eur od 24.3.2015 do zaplatenia. Pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z vyššej sumy a za dlhšiu dobu a v časti uplatneného zmluvného úroku z úveru aj po jeho zosplatnení, žalobe nebolo možné vyhovieť vzhľadom na vyššie uvedené dôvody.

29. Zmluvu uzatvorili obidvaja žalovaní ako dlžníci, a to za trvania ich manželstva. Súd preto zaviazal na plnenie v súlade s ustanovením § 511 ods. 1 Obč. zák. obidvoch žalovaných spoločne a nerozdielne. Skutočnosť, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené, a podľa tvrdenia žalovanej v 1. rade s finančnými prostriedkami získanými na základe zmluvy, disponoval výlučne žalovaný v 2. rade, nie je vo vzťahu k žalobcovi právne významná. Úver bol poskytnutý obidvom žalovaným, a preto súd obidvoch žalovaných zaviazal zaplatiť žalobcovi dlh spoločne a nerozdielne. Žalobca je preto oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek zo žalovaných s tým, že ak dlh splní jeden zo žalovaných, povinnosť druhého žalovaného zanikne.

30. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,74%. Žalobca si v žalobe uplatňoval nárok na sumu istiny vo výške 8.153,79 eur s príslušenstvom, avšak súd mu priznal iba sumu istiny 6.879,70 eur s príslušenstvom. Žalobca bol tak úspešný na 84,37 % a žalovaní na 15,63 %, súd preto náhradu trov konania medzi strany pomerne rozdelil, a priznal žalobcovi ako úspešnejšej strane, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,74 %.

34. O výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP sa rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá príslušný vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.